

Säkerhet och människohandel i Sinai

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2014 om säkerhet och människohandel i Sinai (2014/2630(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 15 mars 2012 om människohandel på Sinaihalvön, särskilt fallet Solomon W¹, av den 16 december 2010 om eritreanska flyktingar som hålls som gisslan i Sinai² och av den 6 februari 2014 om situationen i Egypten³,
- med beaktande av uttalandena från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, av den 11 september 2013 om säkerhetsläget i Sinai samt av den 3 och 8 oktober 2013, 24 december 2013, 24 januari 2014 och 17 februari 2014 om terroristattacken i Sinai,
- med beaktande av Europols publikation av den 3 mars 2014 om irreguljära migranter från Afrikas horn som har europeiska sponsorer och som kidnappats mot lösen och sitter fångna i Sinai,
- med beaktande av artikel 3 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna från 1950,
- med beaktande av AVS–EU-partnerskapsavtalet från Cotonou,
- med beaktande av FN:s konvention angående flyktingars rättsliga ställning från 1951 och dess protokoll från 1967, och av FN:s flyktingkommissariats samförståndsavtal med Egyptens regering från 1954,
- med beaktande av Afrikanska enhetsorganisationens konvention om de specifika aspekterna på flyktingproblemen i Afrika,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1984 och av Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel från 2005,
- med beaktande av tilläggsprotokollet från 2000 om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet, särskilt artiklarna 6 och 9,
- med beaktande av Brysseldeklarationen om förebyggande åtgärder och kamp mot människohandel, antagen den 20 september 2002,

¹ EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 106.

² EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 136.

³ Antagna texter, P7_TA(2014)0100.

- med beaktande av rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel,
 - med beaktande av artiklarna 2, 6.1, 7 och 17 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter ("Envar har rätt till lagens skydd mot sådana ingripanden och angrepp"),
 - med beaktande av associeringsavtalet mellan EU och Egypten, särskilt ingressen och artikel 2,
 - med beaktande av artikel 89 i Arabrepubliken Egyptens författning och den egyptiska lagen nr 64 från 2010 om bekämpande av människohandel,
 - med beaktande av Israels lag mot infiltration,
 - med beaktande av FN:s flyktingkommissariats riktlinjer om Eritrea,
 - med beaktande av artiklarna 122.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Terroristattacker, spridning av vapen, infiltration av utländska och egyptiska jihadister samt radikalisering av en del av lokalbefolkningen i Sinai har skapat allt större säkerhetsproblem för Egypten, Israel och andra länder i regionen. Säkerhetsläget i Sinai har snabbt försämrats sedan den förre egyptiske presidenten Muhammad Mursi störtades i juli 2013 – flera extremistgrupper destabiliserar säkerheten och över 250 terroristattacker, främst mot egyptiska säkerhetsstyrkor och deras anläggningar, har kostat över 100 människor livet, i första hand poliser och militärpersonal. Terroristattacker i området kring Suezkanalen och mot gasledningar är också en stor oroskälla.
 - B. Extremistisk infiltration undergräver ansträngningarna att återställa säkerheten i Sinai. Olika terroristgrupper med anknytning till eller inspirerade av al-Qaida verkar allttjämt i området. En del av dessa grupper har utvidgat sina terrorhandlingar så att de sträcker sig bortom Sinais gränser. Andra lokala militanta aktörer som verkar i Sinai tillhör inte någon extremistgrupp utan är beväpnade beduiner som är inblandade i smuggling och människohandel.
 - C. Egyptiska väpnade styrkor har nyligen dragit igång militära operationer i Sinai för att bekämpa terrorist- och extremistgrupper och återställa säkerheten. Egyptens regering och säkerhetsstyrkor tycks oförmögna att få säkerhetskrisen i Sinai under kontroll. Laglösheten i regionen gör att kriminella nätverk, människohandlare och andra kriminella gäng kan verka obehindrat utan att straffas. Människohandeln tycks fortsätta med oförminskad kraft trots de egyptiska säkerhetsstyrkornas pågående offensiv i Sinai, som länge har fungerat som smugglingsrutt in och ut ur Gazaremsan. Det finns en oro för att utvecklingen i Sinai tystas ner i medierna.
 - D. Den socioekonomiska marginaliseringen av den lokala beduinbefolkningen är en stor anledning till säkerhetsproblemen i Sinai. Invånarna i Sinai har länge lidit av fattigdom, diskriminering och begränsad tillgång till vård och utbildning. Detta har fjärrmat dem från de officiella myndigheterna, som negligerar deras belägenhet och ignorerar deras

anspråk.

- E. Varje månad flyr tusentals asylsökande och migranter från Afrikas horn från sina hemländer på grund av människorättskränkningar och humanitära kriser. Enbart från Eritrea flyr varje månad upp till 3 000 människor, enligt FN:s särskilde rapportör om människorättsituationen i Eritrea. Enligt uppskattningar har tusentals människor i östra Sudan kidnappats, förts till Egypten och torterats i Sinai. Över 4 000 av dem har dött sedan början av 2008, och runt 1 000 afrikanska flyktingar tros för närvarande sitta i fångenskap.
- F. Varje år mister tusentals människor livet eller försvinner i Sinai. Andra, däribland många kvinnor och barn, kidnappas i flyktingläger eller omkringliggande områden, särskilt i det sudanesiska flyktinglägret Shagarab eller på väg till familjeåterföreningar i Sudan eller Etiopien, och hålls som gisslan av människohandlare med krav på lösen. Människohandlarnas offer kränks på det mest avhumaniserande och brutala sätt och utsätts systematiskt för våld och tortyr, våldtäkter och sexuella övergrepp samt tvångsarbete, eller dödas för organhandel. Tortyrläger har upprättats just för detta ändamål enligt offer, grannar och människorättsorganisationer.
- G. Det finns trovärdiga rapporter om att vissa sudanesiska och egyptiska säkerhetsstyrkor varit i maskopi med personer som bedriver människohandel med asylsökande och migranter, och om hur både Sudan och Egypten nästan helt underlåtit att utreda detta och lagföra de ansvariga befattningshavarna och därigenom äventyrat båda ländernas skyldigheter enligt FN:s konvention mot tortyr. De egyptiska myndigheterna förnekar att några sådana fall skulle föreligga.
- H. Människohandel i Sinai är en extremt lukrativ verksamhet för den organiserade brottsligheten. Enligt FN:s flyktingkommisariat har det skapats komplexa nätverk för människohandel bestående av människosmugglare, kidnappare (exempelvis grupper från Rashaidastammen i Eritrea och nordöstra Sudan), förmedlare inuti flyktingläger, mutade militärer, poliser och gränsvakter samt kriminella element inom de egyptiska beduingrupperna.
- I. De som inte lyckas samla ihop lösensumman blir ofta mördade, och även om den begärda lösensumman betalas finns det ingen garanti för att gisslan kommer att försättas på fri fot. Nya metoder att hantera gisslan som inte lyckas betala lösensumman har uppstått i människohandelskedjan.
- J. Överlevande från Sinai behöver fysiskt och psykiskt stöd. De flesta överlevande från Sinai hålls emellertid i förvar, förvägras läkarvård och sociala tjänster, uppmanas att skriva på papper som de inte förstår och får inget rättsligt biträde i destinationslandet. Många av dem skickas tillbaka till hemlandet i strid med principen om "non-refoulement".
- K. Det förekommer rapporter om att de egyptiska myndigheterna inte låter FN:s flyktingkommisariat träffa asylsökande och migranter som gripits i Sinai och inte försöker identifiera eventuella offer för människohandel bland dem. Egyptens förbehåll i fråga om FN:s flyktingkonvention begränsar flyktingars rätt till utbildning, social trygghet och arbete.
- L. Många av offrens anhöriga lever i EU:s medlemsstater. Enligt den senaste publiceringen från Europol har det i flera medlemsstater förekommit rapporter om utpressning inom EU

på vägnar av kriminella grupper organiserade av beduiner i Sinai. Det ligger i EU:s intresse att ta reda på vilka kriminella organisationer som är inblandade i utpressningen.

- M. Enligt siffror från FN:s flyktingkommissariat härbärgerar Israel 53 000 afrikanska asylsökande som tagit sig in i landet via Egypten sedan 2005. Före juni 2012 tog sig i genomsnitt 1 500 asylsökande i månaden in i Israel via Sinai. Enligt israeliska myndigheter gick antalet ner betydligt under 2013 på grund av färdigställandet av stängslet längs den israelisk-egyptiska gränsen. FN:s flyktingkommissariat har uttryckt oro över en nyligen införd ändring av Israels ”anti-infiltrationslag” som ytterligare inskränker asylsökandes rättigheter.
- N. EU har vid ett flertal tillfällen uppmanat Egypten och Israel att utveckla och förbättra kvaliteten på det stöd och skydd som erbjuds asylsökande och flyktingar som befinner sig på eller reser genom deras territorium. Den 7 november 2013 bad sudanesiska företrädare om EU-hjälp mot människohandel.
1. Europaparlamentet fördömer den senaste tidens terroristattacker mot säkerhetsstyrkor och civila i Sinai. Parlamentet är djupt oroat över den tilltagande försämringen av säkerhetsläget i Sinai, och uppmanar Egyptens interimregering och säkerhetsstyrkor att öka ansträngningarna för att återställa säkerheten i överensstämmelse med folkrätten och internationella normer för våldsanvändning och polisinsatser och med stöd av världssamfundet. Parlamentet uttrycker farhågor om att fortsatta oroligheter kan ha en destabiliserande inverkan på Egypten i stort under den nuvarande övergångsperioden.
 2. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över de rapporterade fallen av människohandel i Sinai och fördömer i starkast möjliga ordalag de fruktansvärda övergrepp som offren för människohandel utsätts för. Parlamentet uttrycker sin starka solidaritet med offren för människohandel i Sinai och med deras anhöriga, och framhåller på nytt de egyptiska och israeliska regeringarnas ansvar för att bekämpa människohandeln i detta område. Parlamentet noterar myndigheternas ansträngningar och understryker att alla militära och brottsbekämpande operationer av egyptiska säkerhetsstyrkor i Sinai bör inbegripa insatser för att rädda offer för människohandlare, skydda och bistå dessa offer, särskilt kvinnor och barn, så att de inte blir utsatta igen, samt gripa och lagföra människohandlarna och alla eventuella säkerhetstjänstemän som står i maskopi med dem, så att de kan ställas till svars för sina handlingar.
 3. Europaparlamentet erinrar om att en av grundorsakerna till krisen är marginaliseringen av beduinerna i Sinai. Parlamentet påpekar att en eventuell lösning på krisen bör inbegripa ett omfattande utvecklingsprogram i syfte att förbättra den lokala beduinbefolkningens socioekonomiska status och villkor, bland annat dess tillgång till polis och militär, och att öka dess deltagande i den politiska processen.
 4. Europaparlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att efterleva sina egna lagar mot människohandel, enligt vilka offer för människohandel är garanterade åtalsimmunitet och tillgång till stöd och skydd, samt artikel 89 i den nya författningen, som förbjuder slaveri och alla former av förtryck och påtvingat utnyttjande av människor, och att genom sin nationella lagstiftning till fullo tillämpa principerna i de konventioner som Egypten är part i. Parlamentet noterar dekretet om tillsättning av en nationell samordningskommitté som ska bekämpa irreguljär migration, vilket utfärdades den 9 mars 2014 av Egyptens premiärminister. Parlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att samla in och offentliggöra statistik om offren för människohandel.

5. Europaparlamentet framhåller vikten av att skydda och bistå de överlevande från Sinai, särskilt med medicinskt, psykologiskt och rättsligt stöd. Parlamentet uppmanar alla berörda destinationsländer att förhindra att överlevande från Sinai sätts i förvar, införa förbättrade system för identifiering av offer, ge dem tillgång till rättvisa och effektiva asylförfaranden och till FN:s flyktingkommissariat, bedöma alla fall individuellt och undvika att överlevande från Sinai deporteras i strid med principen om ”non-refoulement”. Parlamentet begär att FN-organ och människorättsorganisationer ska ha fullt tillträde till de områden som är berörda av människosmuggling och människohandel i Sinai och att fullt och obehindrat tillträde ska ges till de förvarsanläggningar som används för asylsökande och flyktingar.
6. Europaparlamentet välkomnar beslutet från Israels högsta domstol av den 16 september 2013 om att upphäva den bestämmelse i lagen om förebyggande av infiltration som medgav automatiskt kvarhållande, men uppmanar samtidigt Israel att upphäva sin lag av den 10 december 2013, som tillåter kvarhållande av asylsökande på obestämd tid. Parlamentet uppmanar destinationsländernas myndigheter att behandla asylsökande i överensstämmelse med internationell flykting- och människorättslagstiftning.
7. Europaparlamentet erinrar om att systematiska och genomgripande människorättskränkningar i Eritrea tvingar tusentals eritreaner att fly sitt land varje månad. Parlamentet erinrar de sudanesiska myndigheterna om deras skyldighet att garantera flyktingars och asylsökandes säkerhet och om prioriteringen att omedelbart ta fram och genomföra kraftfulla och adekvata säkerhetsåtgärder i flyktinglägret i Shagarab.
8. Europaparlamentet understryker vikten av samordnade regionala insatser för att återställa säkerheten och bekämpa människohandeln i Sinai, och manar till ökat internationellt stöd och mer samarbete på detta område mellan regeringarna i Egypten, Israel, Libyen, Etiopien, Eritrea och Sudan samt med relevanta organisationer, däribland FN:s multinationella styrka och observatörer.
9. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja alla insatser som syftar till att bekämpa människohandelsspiralen i Sinai i överensstämmelse med sina internationella skyldigheter att bekämpa handel med människor. Parlamentet uppmanar kommissionen att betona respekten för de mänskliga rättigheterna i sina förbindelser med Eritreas regering. Parlamentet framhåller än en gång EU:s erbjudande att bistå myndigheterna med att utveckla och förbättra kvaliteten på stödet och skyddet till asylsökande och flyktingar som befinner sig på eller reser genom deras territorium. Parlamentet välkomnar den sudanesiska regeringens vädjan om EU-stöd.
10. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/unionens höga representant och kommissionen att göra detta till en högprioriterad fråga på dagordningen för den politiska dialogen med Egypten, Israel och Sudan, och att aktivt samarbeta med FN:s flyktingkommissariat för att tillsätta en aktionsgrupp med stater som är inblandade i de olika etapperna av människohandelskedjan, däribland ursprungs-, transit- och destinationsländer.

11. Europaparlamentet är mycket oroat över rapporterna om utpressning som äger rum inom EU. Parlamentet erinrar därför EU:s myndigheter om deras skyldighet att agera, och uppmanar EU:s utrikes- och justitieministrar att vidta lämpliga åtgärder. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner att sätta press på Israel och Egypten att vidta åtgärder mot människohandeln i Sinai och att driva på genomförandet av Europols kommande rekommendationer.
12. Europaparlamentet applåderar insatserna av vissa beduinledare och verksamheten bland människorättsorganisationer i Egypten och Israel, som bistår med hjälp, stöd och läkarvård åt offer för människohandlare i Sinai. Parlamentet uppmanar enträget världssamfundet och EU att fortsätta att finansiera NGO-ledda projekt i regionen.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, regeringarna i Egypten, Israel, Eritrea och Sudan, Egyptens parlament, det israeliska Knesset, Sudans nationalförsamling, Eritreas nationalförsamling, FN:s generalsekreterare samt FN:s råd för mänskliga rättigheter.